

- Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, då kommissionen vad avser maximibeloppet på 10 procent av det berörda företags omsättning har utgått ifrån koncernens omsättning och inte sökandenas omsättning.
- Meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter ⁽²⁾ har tillämpats på ett rättsstridigt sätt, då sökandenas samarbete inte har beaktats i tillräcklig grad.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT 2002, C 45, s. 3).

Talan väckt den 7 maj 2007 – ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg mot kommissionen

(Mål T-148/07)

(2007/C 155/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg (Howald, Luxembourg) (ombud: advokaten K. Beckmann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet vad rör sökanden,
- i andra hand nedsätta de böter som sökanden ålagts solidariskt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden vänder sig mot kommissionens beslut K(2007) 512 slutlig av den 21 februari 2007 i ärende COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. I det angripna beslutet åläggs

sökanden och andra företag böter på grund av att de har deltagit i karteller avseende installation och service avseende hissar och rulltrappor i Luxemburg. Enligt kommissionen har de berörda företagen brutit mot artikel 81 EG.

Sökanden anför följande grunder för sin talan:

- Kommissionen saknar behörighet, eftersom den lokala överträdelsen saknar mellanstatlig betydelse.

- Åsidosättande av principen *ne bis in idem*, eftersom kommissionen inte har beaktat att sökanden innan förfarandet inleddes meddelats amnesti av de luxemburgska konkurrensmyndigheterna.

- Villkoren för solidariskt ansvar mellan sökanden och deras moderbolag är inte uppfyllda, då bolagen är juridiskt och ekonomiskt självständiga.

- Det grundbelopp som använts när böterna bestäms är oproportionerligt med hänsyn till sökandens betydelse på marknaden.

- Den multiplikator som använts i avskräckande syfte är rättsstridig, eftersom endast sökandens omsättning får beaktas när böterna bestäms och denna omsättning inte är så stor att det är motiverat att använda en sådan multiplikator.

- Tillägget för upprepade överträdelser vid bötesbeloppets bestämmande saknar stöd, eftersom kommissionen felaktigt har beaktat preliminära böter och använt sitt utrymme för eget skön på ett felaktigt sätt.

- Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾, då kommissionen vad avser maximibeloppet på 10 procent av det berörda företags omsättning har utgått ifrån koncernens omsättning och inte sökandens omsättning.

- Meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter ⁽²⁾ har tillämpats på ett rättsstridigt sätt, då sökandens samarbete inte har beaktats i tillräcklig grad.

- Sökandens samarbete som inte omfattas av meddelandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter har inte beaktats i tillräcklig grad.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT 2002, C 45, s. 3).